

προσέγγισε τὸ σημεῖον ἐν ᾧ διατελεῖ τανῦν παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν.

Ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδέαι, ὅπου ὑφίσταται ὑψηλή τις κρίσις θεμελιούται πλήρης τις τοῦ ἀγνώστου ἰδέα, ἥτις ὅτε μὲν ἐμποιεῖ τρόμον, ἐνίοτε δὲ ἐμπνέει ἐλπίδα ἢ πεποίθησιν. Εἶνε τὸ πρῶτον τῆς θρησκείας ἔχνος. Ἐν τῷ ἀγρίῳ ἀνθρώπῳ, τῷ δυσκόλως ἀντιλαμβανομένῳ, τῷ βραδέως σκεπτομένῳ, ἡ ἰδέα ἐκείνη φέρεται σκοτεινὴ καὶ ἀβέβαιος, ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ ὁμως ἀνθρώπῳ, τῷ κεκτημένῳ θεμελιώδεις ἀρχὰς καὶ ἀκριβεῖς ἰδέας, ἐμφανίζεται ὡς ἀδήριτος οὕτως εἰπεῖν παράγων, ὡς ἀναποδραστος ἐνέργεια τῆς ψυχικῆς ἡμῶν λειτουργίας.

Θρησκευτικὸν τι ἔχνος φαίνεται καὶ ἐν τοῖς ζῳοῖς ἐνυπάρχον. Ὁ κύων, λόγου χάριν, φοβεῖται τὰ φαντάσματα, καὶ πᾶν παραδόξον φαινόμενον ὀλοσχερῶς αὐτῷ ἀγνωστον τῷ ἐμποιεῖ ἀληθῆ τρόμον. Καὶ ὁ τρόμος ἐκεῖνος πρὸς τὰ ὑπερφυσικὰ ὄντα καὶ ἀμυδρά τις πρὸς τὸ ἀγνώστον πίστις εἶνε ἡ πηγὴ τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν. Λίαν δύσκολον τὸ εὐρεῖν οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος Αὐστραλιανοῦ φοβουμένου τὸ σκότος καὶ τὰ φαντάσματα καὶ τοῦ τρόμου κυνὸς πρὸ κορμοῦ σεσηπτότος δένδρου ἢ ἐπὶ τῇ θεᾷ ἀπαστραπτόντος ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀντικειμένου.

[Ἐράνημα ἐκ τῶν τοῦ καθηγητοῦ Canestrini].

P. K. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ

KANONIA

[Ἐκ τῶν τοῦ Γεωργίου Σουρῆ].

Περνᾷ τὸ Πυροβολικὸ
ἀπ' τὰ Χαυτεῖα. . . τί κακό!
κι' ἀπὸ ἀνάμικταις φωναῖς
βουίξει ἕνας καφενές.
Φωνάζουν ὄλοι των—νά! νά!
τὸ Πυροβολικὸ περνᾷ.

Πηδοῦν ἴσθ' ὁρόμο μὲ ὀρμῇ,
καὶ σχηματίζουν μὴ γραμμῇ
νὰ ἴδωσιν τὸ θέαμα αὐτὸ . . .
ἀλλὰ κανόνι δυνατό
ἐννοῶσ' ἀπ' ὄλους μοναχῆς
ὁ καφεπώλης ὁ πτωχός.

Ὅσοι ἐβγήχαν πετακτὰ
νὰ ἴδωσιν τὰ Κροῦπ τὰ τραντακτὰ,
μέσα ἴσθ' ἑλπίδα τοῦ σερισμοῦ
καὶ τόσου πατριωτισμοῦ,
γιὰ τὸν καφέ τὸν πρωῖνὸ
δὲν τοῦ ἐπλήρωσαν λιανό.

Τοῦ γήρατος αἱ θλίψεις δὲν πρὸςέρχονται ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἡδονῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἐλπίδων μας.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ποιητὴς Α... ἐκαυχᾶτο ὅτι κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν δραμάτων του, τὰ ὅποια μόνος αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀκολουθεῖ πιστῶς τοῦς κανόνας τοῦ Ἀριστοτέλους.

— Εἶσαι πολὺ ἀξίεπαινος διὰ τοῦτο, ἀπεκρίθη τις ἐκ τῶν παρισταμένων, ἀλλ' εἶνε ἀσυγχώρητος ὁ Ἀριστοτέλης ποῦ σε κάμνει νὰ συνθέτης τέτοια δράματα! . . .

*
* *

Κληρικὸς τις, ὅστις μόνον κατὰ τὴν στολήν ἦτο τοιοῦτος, ἄλλως δὲ ἀκόλαστος ἀνθρώπος, ἀπαντᾷ ἡμέραν τινὰ τὸν Πιρῶν πολυτελῶς ἐνδεδυμένον παρὰ τὸ σύνηθες.—Τί ἀνάρμοστον ἔνδυμα εἰς τοιοῦτον ἀνθρώπον! ἀναφρανεῖ περιφρονητικῶς.—Τί ἀνάρμοστος ἀνθρώπος εἰς τοιοῦτον ἔνδυμα! ἀπαντᾷ ὁ Πιρῶν.

*
* *

Χωρικὸς διερχόμενος τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ περιεργαζόμενος τὰ διάφορα καταστήματα, πλησιάζει καὶ εἰς ἓν τοιοῦτον ἀργυραμοιβῶν, ὃν ἐρωτᾷ ἀφελῶς τί πωλεῖ. Ὁ ἀργυραμοιβὸς θέλων νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὸν χωρικόν, ἀποκρίνεται.—Ἐγώ; πουλῶ γαϊδουροκέφαλα.—Ἀλήθεια; ἀπαντᾷ ὁ χωρικὸς μὰ τότε πρέπει νὰ κάνης μεγάλη ἐξόδευσι, γιὰτι βλέπω πῶς δὲν ἔμεινε ἴς τὸ μαγαζὶ σου παρὰ μόνον ἓνα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸ νὰ εἶσαι ἀγαθὸς καὶ οὐδὲν πλεον, δὲν εἶνε μέγα τι· πρέπει νὰ εἶσαι καὶ γενναῖος ἵνα ἀντεπεξέρχῃσαι κατὰ τῶν κακῶν καὶ ἐμποδιζῇς τὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν.

Ἡ ἐλπίς εἶνε ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τοῦ δυστυχούς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Νέος τρόπος κλοπῆς.—Συνελήφθη πρό τινος ἐν Παρισίοις γυνὴ τις κομψῶς ἐνδεδυμένη, ἕδιον ἐπινοήσασα τρόπον κλοπῆς. Μετέβαινε εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα τῶν Παρισίων ἐν οἷς πωλοῦνται εἰκονογραφίαι, ἀφ' οὗ δ' ἐξήταζε πάσας τὰς ἐχούσας ποιάν τινὰ ἀξίαν, ἐπὶ τέλους ἐζήτηε πρὸς ἀγορὰν εἰκονογραφίαν μὴ ὑπάρχουσαν ἐν τῷ καταστήματι.

Ὁ καταστηματάρχης ἐξέφραζε τὴν λύπην

του ἐπὶ τούτῳ ἰδίᾳ δὲ ὅτε ἡ περίκομπος κυρία ὠμολόγησε ὅτι ἦτο πρόθυμος ν' ἀγοράσῃ ἀκριβᾶ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος εἰκονογραφίαν. Ἀλλὰ πρὸς παραμυθίαν ἔλεγεν αὐτῷ ὅτι εἰμπορεῖ νὰ περιμενῆ μερικὰς ἡμέρας, ἕως οὐ εὖρη καιρὸν νὰ τὴν προμηθευθῇ.

Τὴν ἐπαύριον προσήρχετο εἰς τὸ κατάστημα ἐκεῖνο μεσίτης τοιούτων εἰκονογραφῶν, καὶ ἐκτὸς ἄλλων ὑπεδεικνυε τεχνηέντως καὶ τὴν ὑπὸ τῆς κυρίας ζητηθεῖσαν. ἐπώλει δ' αὐτὴν σχετικῶς πολὺ ἀκριβᾶ πρὸς τὸν ἀπλοῖκόν εἰκονοπώλην, πεποιθότα ὅτι ἄξιον λόγον θὰ πορισθῇ καὶ αὐτὸς ἐκ ταύτης κέρδος.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κομψὴ κυρία δὲν ἐπανήρχετο πλέον εἰς τὸ κατάστημα, μένουσα ἐπὶ πολὺ ἀνενόχλητος, διότι ἐξηπάτα τοὺς εἰκονοπώλας καὶ κατὰ τὴν διεύθυνσιν αὐτὴν τῆς κατοικίας τῆς, ἄχρις οὐ τέλος συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

Ἐπιστεύετο τέως κοινῇ ὅτι ἐκ πάντων τῶν ζῶων μόνος σχεδὸν ὁ σκορπίος ἐμπίπτων εἰς ἔσχατον κίνδυνον προτιμᾶ ν' αὐτοκτονήσῃ ἢ νὰ παραδοθῇ ὡπὼς θανατωθῇ ὑπ' ἄλλων. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ αὐτοκτονία εἶνε εὐκολωτέρα εἰς τὸν σκορπίον ἢ εἰς πᾶν ἄλλο ζῶον, διότι δύναται εὐχερέστατα νὰ κεντηθῇ διὰ τοῦ εἰς τὸ ἄκρον τῆς σφύρας του κέντρου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξέρχεται, κατὰ βούλησιν αὐτοῦ, τὸ φεβρόν, δηλητήριο, τὸ ὁποῖον παρακείμενός τις ἀθὴν ἐκκρίνει ὅπως τῷ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀμυναν.

Ἄλλ' ἐπιφανῆς Ἀγγλος παρατηρητής, ὁ Romanes, διακηρύττει ὅτι ἐπὶ μακρὸν καὶ συντονώτατα μελετήσας τὸν σκορπίον, οὐδέποτε, οὐδ' ἄπαξ, εἶδε τὸ ζῶον τοῦτο αὐτοκτονεῖν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Romanes γεγόμενα πειράματα εἰσι πολλὰ καὶ σκληρά, ἀλλὰ φαίνονται πειστικά.

Ἰδοὺ τινα, ἱκανὰ νὰ ἐγείρωσι τὴν φρίκην τῶν φιλοζῶων καὶ τῶν ἔχθρων τῆς ζωοτομίας.

Ὁ Romanes ἐθέρμανε σκορπίους συγκεντρώσας ἐπ' αὐτῶν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου διὰ φακοῦ, καὶ καύσας αὐτοὺς ἀκούοντως. Οἱ σκορπίοι ἐκίνουν, εἰν' ἀληθές, τὸ κέντρον αὐτῶν ἐπὶ τοῦ καιρομένου μέρους καὶ περὶ αὐτό, ὡσεὶ ὅπως ἐκδιώξωσι τὸν κίνδυνον, ἀλλὰ δὲν ἠὲ αυτοκτόνησαν. Τὸ αὐτὸ δὲ συνέβη καὶ ὅταν ἐκ τῶν κάτωθεν ἐθέρμανεν αὐτοὺς ἐν ὑαλίῳ φιάλῃ.

Ὁ Romanes περιέβαλεν ἄλλους σκορπίους διὰ ζώνης πεπεραστωμένων ἀνθράκων· τὰ δυστυχῆ ζῶα συνεταράχθησαν ἐντὸς τῆς πυρίνης ζώνης, ἀλλὰ δὲν ἀπέκτειναν ἑαυτά. Ἄλλοι σκορπίοι, τεθέντες ἐντὸς φλέγοντος αἰνοπευμάτος, ἐντὸς συμπεπικνωμένου θεϊκοῦ ὀξέος, οὐδεμίαν ἔδειξαν πρὸς αὐτοκτονίαν διάθεσιν· ἀφῆθησαν νὰ ὀπτηθῶσι, νὰ θανατωθῶσι, οὐδ' ἀπο-

πειραθέντες καὶ νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν ἀλγηδόνων δι' ἐκουσίου θανάτου. Καὶ ἂν ἔτι φωσφόρον καύσῃ τις ἐπὶ τοῦ σώματός των, τὴν οὐρανὸν αὐτῶν μεταχειρίζονται μόνον ὅπως ἐκδιώξωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὸ αἷτιον τῆς φοικώδους αὐτῶν βασιάνου. Ἡ περὶ αὐτοκτονίας τοῦ σκορπίου πίστις ἐγεννήθη ἐκ τῶν σφοδρῶν κινήσεων τῆς σφύρας αὐτῶν, ὅταν καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρενοχλῆ τις αὐτοὺς, καὶ τῆς προσπαθείας ὅπως ἀπελάσῃσι τὸν ἀπειλοῦντα αὐτοὺς ἔχθρον.

Καταπίπτει λοιπὸν καὶ ἡ παράδοσις αὐτή, ὅπως τόσαι ἄλλαι, ἐπὶ αἰῶνας ὅλους πιστευθεῖσα. Ἐν τούτοις λυπηρὸν φαίνεται ἡμῖν ὅτι ὅπως γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, ἐδέησε νὰ ἐκτελεσθῶσι τοιαῦτα βάρβαρα πειράματα.

Ἐν ταῖς σωφρονιστικαῖς φυλακαῖς τῆς Ἀγγλίας, ἐν οἷς ἐγκλείονται οἱ τυχοδιώκται καὶ οἱ ἐπαίται, ὑπάρχει καὶ ἀγνωστὸν τι παρ' ἡμῖν ὄργανον τιμωρίας, οἱ tread mill ἢ πειθαρχικοὶ μύλοι.

Εἶνε δ' οὗτοι μεγάλοι κοῖλοι κύλινδροι, ἐν οἷς εἰσάγονται ὅσοι τῶν δεσμοτῶν διέπραξαν κακὴν τινα πράξιν, ἠναγκασμένοι ὄντες νὰ πηδῶσιν ἀκαταπαύστως ὡς σκίουροι.

Ἐσχάτως δικαστής τις, ὁ βαρὼν Platt, μετέβη ἐκ περιεργίας πρὸς ἐπίσκεψιν μιᾶς τῶν τοιούτων φυλακῶν τοῦ Λονδίνου. Οὐδέποτε δὲ ἰδὼν λειτουργοῦντας τοὺς διαβοήτους ἐκείνους μύλους, εἰς οὓς ἐν τούτοις εἶχε παραπέμψει τοιαῦτα θύματα, ἠθέλησεν, ἐκ φιλανθρωπίας, νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τινὰ τῆς βασάνου ταύτης.

Εἰσῆλθε λοιπὸν εἰς τὸν μύλον καὶ εἶπεν εἰς τὸν φύλακα νὰ κινήσῃ τὴν μηχανήν. Ὁ εἰς αὐτὸν εἰσαγόμενος κατάδικος εἶνε ἠναγκασμένος ἐκὼν ἄκων ν' ἀναβαίῃ τὰς βαθμίδας, στρεφόμενος τινὸς τροχοῦ, ἀδυνάτου οὐσης αὐτῷ τῆς ἀκίνησιος. Ὅσάκις παρουσιάζεται βαθμὴ τις ὀφείλει ν' ἀνέρχεται αὐτήν.

Ὁ λόρδος Platt ἰδὼν πόσον κοπιώδης ἦτο ἡ βάσανος αὕτη, ἔκραξε μετὰ ἐν λεπτόν εἰς τὸν φύλακα νὰ σταματήσῃ τὴν μηχανήν.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, τῷ λέγει ὁ φύλαξ, δὲν εἰμπορεῖτε νὰ καταβῆτε. Μόνον μετὰ εἰκοσι λεπτὰ θὰ σταματήσῃ ὁ μύλος· ἐχόρδισα τὴν μηχανήν διὰ τὸ πλέον μικρότερον χρονικὸν διάστημα.

Ὁ δυστυχὴς λόρδος δικαστής! Δέκα ἐννέα λεπτὰ διήλθεν ἀκόμη ἀναβαίνων ἀδικήτως τὰς ἀμειλίκτως παρουσιαζομένας ἐμπρός του βαθμίδας, καὶ καταρώμενος τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τοῦ κατέβη εἰς τὴν κεφαλὴν νὰ κάμῃ τὸ φοικτὸν ἐκεῖνο πείραμα!